

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Testimonium Magistri ipsius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

quidem, cum post eius mortem in triclinio ex altiore loco de virtutibus rebusque ab eo gestis ad nostros dixisset, deinde rogatu meo testimonium etiam litteris consignauit, quo strictim initio vniuersales quasdam, sed momenti magni, sententias præmittit; deinde speciatim ad eius bonitatem ac virtutem descendendo, sic dixit: Cum mandatum mihi sit auctoritate Maiorum, vt ea vniuersim in medium proferam, quorum de beatæ memoriæ Fratris nostro Ioanne meminissem, id verò lubens volensque facio, non tam vt testimonio meo certitudinem atque auctoritatem virtutibus eius conciliem, quam vt specimen aliquod præbeam summæ illius opinionis obseruationisque, quâ semper erga eum fui, suspiciens in terris Iuuenem instar Angeli de cælo lapsi. Et quantum quidem ad animi interiora attinet, quoniam ille (seu demissionis aut instructionis suæ, seu pudoris mei causâ) eorum participem me esse voluit, illud ante omnia affirmo, triennio, quo Philosophiæ spatia confecit, quoque continenter mecum versatus, in cubiculum meum quotidie semel aut iterum familiariter ventitabat, numquam vel publicè vel priuatim à me obseruatum in eo defectum vllum quàm leuissimum, sed è contrario modestiam præcipuam, perpetuâ quadam vultus morumque constan-

*Testimoniū
Magistri de
Ioanne.*

constantiam adstrictam. Deinde, neminem vidisse me fateor adeo caelestibus rebus imbutum, adeoque facile ac veluti suapte naturam obijcientem se praesentiae Dei, & quod maxime admirandum, simul tam praesentem sibi attentumque ijs, quas agebat, rebus, & domesticis omnibus ad quaecumque obsequia promptum. Tertio, nullum id aetatis noui tam capacem arduissimarum cogitationum, aut tantam Dei cognitione atque arte exercendae Religiosae perfectionis praeditum. Quarto, neminem reperi qui in vulgari communi que nostra vita minus haberet rei vulgaris aut communis, qui que magis ad viuum exprimeret effigiem verarum virtutum, singularisque illius perfectionis quae in priscis Religionis nostrae Patribus elucebat, quorum vitas resque gestas nemo, quod sciam, illo exactius conabatur imitari. Quinto, non solum constantem sese in re semel susceptam praebere, sed & noua quae excogitabat, adiungebat semper sui promouendi causa; prorsus vt cum aliquando ad me referret quid rerum ageret a primo diei exordio, quantumque continenter adderet rerum nouarum, liquidum ei affirmari, haud diu ita perseueraturum, si praecipuis solummodo rebus intentus, omissa illa rerum minutarum cura non desineret a se, animoque suo, studijs
adeo

adedò fatigato, tot simul alias res tam exquisitè accurateque exigere. Et euenit certè breuè quod fore prædixeram. Atque hæc generatim ad Dei gloriam de seruo eius Ioanne dicta sunt.

Adducere possem auctoritates plurium Patrum vitæ doctrinæque claritudine spectatorum, qui verbis longè clarissimis expresse-
runt, quàm excellentem de eximiâ Ioannis virtute ac perfectione habuerint opinionem: at quoniam viris bonis ac sapientibus ea testimonia, quæ iam allata sunt, sat multa esse possint, supersedere reliquis producendis visum fuit. Vnum tamen præ reliquis superest P. Cornelij à Lapide, viri quâ auctoritate, quâ librorum vulgatorum multitudine clarissimi, quod præterire nec debeo nec volo.

Hic enim vt fuit Ioanni intimus, sic copiosum præclarumque de eius innocentia, virtutibus ac sanctitate testimonium Latine dixit. Quod quia fortè optabunt multi, ijs ipsis quibus scriptum est verbis, legere; placuit non hoc loco, sed extremo Libro subiungere.

Interrogare non nemo possit (quod ad *Quâ viâ ad perfectionem contendet.*
rem nobis propositam maximè spectat) quâ viâ quibusque præsidijs Ioannes ætate tam tenerâ ad tam excelsum perfectionis gradum aspirauit. Cui respondeo illis ipsis verbis, quæ
Chri-